

hindre Separatisme, som jeg vil henlede de politiske Partiers Opmærksomhed paa, og tillige en Vej til at skabe den enkelte Vælgers Frihed i Afstemningen, som jeg vil henlede Vælgernes Opmærksomhed paa. Det er altsaa en Ordning, der paa de to Omraader betegner et betydeligt Plus foruden det Plus, jeg nævnte før, at denne Ordning giver et Grundlag for en virkelig reel og overbevisningsmæssig Afstemning fra Vælgernes Side, som igen medfører, at Rigsdagen bliver det, den skal være: et Udtryk for Vælgersindlaget og ikke for en tilfældig Valgmanøvre fra Vælgernes Side. Men endelig indeholder den det Hensyn til Enkeltmandskredsene, som jeg lægger samme Vægt paa som det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg). Jeg er derfor en bestemt Modstander af Amtskredse uden den Kombination med Opstillingskredse, som her foreslaas. Efter den Ordning, jeg her har skitseret, vil hver enkelt af de nuværende Kredses Vælgere gennem deres Organisationer være suveræne. De opstiller de Kandidater, de maatte ønske, ganske som nu, og disse Kandidater har de vedkommende Kredse at arbejde i, ganske som nu. Den eneste Forskel mellem det nuværende og det, jeg foreslaar, er Afstemningen i Amtet.

Jeg lægger ligesom det ærede 10de Medlem for Hovedstaden afgørende Vægt paa Forbindelsen mellem den opstillede Kandidat og den Kreds, han arbejder i, og jeg er en Modstander af Amtskredssystemet, hvorved Kandidaterne efter min Mening bliver nogle i Luften frit svævende Individuer, der kommer og giver Audiens i Amtet og en Gang imellem gaar ud og ser til Vælgerne — saa lidt som muligt naturligvis, for det er ret anstrengende for nogle Naturer; de sørger for at holde saa faa Møder som muligt, for man skal jo ikke aandeligt overanstrenge sine Vælgere, og de sørger i det hele taget for at komme i en passende Afstand fra Befolkningen. Jeg tilstaar, at den Form for Rigsdagsvirksomhed har jeg altid set paa som noget af det mest grusomme, jeg har oplevet politisk set. Det er nemlig for det første i mine Øjne en Mistforstaaelse af, hvad det vil sige at være Rigsdagsmand. Man er Rigsdagsmand, fordi en Kreds af Vælgere har Tillid til en og vælger en, og man har

den Opgave at staa i stadig nøje Rapport til disse Vælgere og skabe den Forbindelse mellem Rigsdagen og Offentligheder, Vælgerne, som kun derigennem kan etableres. Dernæst har man den Opgave at bestille noget, og selve Valgloven har den Opgave at lære Rigsdagsmændene at bestille noget, det vil sige at bestille noget politisk, saaledes at den Forbindelse, ogsaa aandelige Forbindelse, mellem Partiet og den vedkommende Vælgergruppe, som finder Sted gennem Moderne, kan opretholdes i alle dens Enkeltheder. Derfor er det for mig vigtigt af saglig-politiske Grunde, at man kombinerer Opstillingskredssystemet med Amtsafstemning. Derved har man nemlig bevaret næsten alt det, som særkender den nuværende Ordning med Enkeltmandskredsene, hvor der baade er Opstillingsret og Afstemningsret. Den eneste Forandring, mit Forslag gør, er, at man ikke har Afstemningsret i disse Kredse. Men man har Opstillingsret, og det er Opstillingsretten, der afgør Forholdet mellem Vælgere og Kandidat.

Den ærede radikale Ordfører (Ferd. Nielsen) sagde før, saa vidt jeg forstod ham, noget om, at han var imod Afstemning i Amtskredse, bl. a. fordi man kunde risikere, at den ene Ende af Amtet ikke blev repræsenteret ved en bestemt Lejlighed. Ja, saa detailleret ser jeg nu ikke paa Tingene. Hvis jeg gjorde det, maatte jeg i hvert Fald se sørgmodigt paa Viborg Amt, for dér har de faaet valgt en radikal Rigsdagsmand, som end ikke bor i Amtet; han bor paa Sjælland og er valgt i Viborg. Hvilket Suk maa der ikke løftes mod Himlen i Viborg Amt ved Tanken om, at han ikke alene ikke bor i den ene Ende af Amtet, den gale Ende af Amtet, men at han endogsaa bor helt ovre paa Sjælland! Nej, saa sørgmodig i mit Livssyn er jeg ikke. Selv om man skulde løbe den Risiko, at i et Amt alle 3 Repræsentanter boede i samme Sogn, vilde jeg dog finde mig i min Skæbne, ja, jeg vil udtale, at hvis det var 3 dygtige Mennesker, vilde jeg byde dem velkommen herinde, uanset om de boede i samme Sogn. Man kunde tænke sig, at tre, som ikke boede i samme Sogn, var nogle slemme Fjollehoveder, politisk set. Dette med Sognene spiller ikke saa stor Rolle intellektuelt. Nej, den radikale Ordfører skal ikke i den Anledning være sørgmodig, naar han